

za kmečko skupino pomnožiti tako, da bi eden poslanec zastopal vsaj 28.000 duš, in da vsi trgi volijo v mestnih skupinah. V tem oziru se godi zdaj največja krivica. Med tem ko zastopajo nekateri mestni deželni poslanci le po 6000 do 5000, nekateri komaj po 4000 duš, so kmečki poslanci iz Spodnjega Štajarja zastopniki za 50.000, 60.000, da za 70.000 duš. Vsaj nekoliko bi se popravila velika krivica, ki se kmečkemu ljudstvu v tem obziru zdaj godi. Predlog se je izročil ustavnemu odseku.

V seji dne 8. febr. je utemeljeval g. dr. Dečko predlog, naj se deželni šolski svet po vzgledu deželnih šolskih svetov na Tirolskem in za Češko razdeli v 2 oddelka, v slovenski in v nemški. Tu so zopet pokazali svojo veliko nemško omiko poslanci Walz, Rokitsky in drugi. Predlog se je izročil ustavnemu odseku v presojo in poročilo.

Potem se začne razgovor o predlogu ustavnega odseka, naj se prekličejo znane jezikovne naredbe. Poročevalec dr. Link je popisaval velike nevarnosti, ki pretijo Nemcem ne le na Češkem, temveč tudi na Štajarskem, ako se te jezikovne naredbe ne odstranijo. K tej zadevi se je oglasilo več govornikov od mnogih strani. Izmed nemških konservativcev so spretno zagovarjali svoje zastopanje v državnem zboru Herk, Wagner in Hagenhofer; tudi knez Lichtenstein je dobro govoril. Osupnil je osobito nas Slovence govor rektorja graškega vseučilišča dr. Thanerja. Ta mož, ki je v vladni službi, je napadal prejšnje in zdajšnje ministerstvo, osobito praškega cesarskega namestnika; smešil Čeha in Slovence in se spozabil tako daleč, da je celo rekel, da tisti svoje izobraženje znižajo, ako se ptujega, se vé slovanskega jezika učijo. Nemci so mu ploskali. Pozneje ga je posekal v izvrstnem govoru g. dr. Jurtela. A tu so se Nemci že sramovali svojega vseučiliškega rektorja ter tajili rekoč: »Saj ni tega rekel.« Nesrečna vseučiliška mladina, ki ima takega profesorja! V imenu slovenskih poslancev je izjavil g. dr. Serbec, da mi glasujemo proti predlogu ustavnega odseka, ker ne poznamo v jezikovnih naredbah nobene nevarnosti za Nemce, da pa vedno resno zahtevamo, da se enakopravnost pri vseh uradih varuje tudi Slovincem. Walz je vzdignil svojo tolsto desnico, ter obljubil, da se bo Avstrija razrusila, če ne bodo Nemci povsod imeli prve besede. Ta mož bi se naj rajši računati učil, kakor da vedno le šunta proti Slovanom! Poslanec Hagenhofer mu je namreč zadnjič dokazal, da Walz nič več šteti ne zna, ker je silno napeno napravil neko poročilo na deželni zbor. Ali s svojimi kosmatinkami in neslanostmi hoče zakriti svojo nevednost. Predlog, da naj vlada prekliče znane naredbe, se je zadnjič sprejel po večini glasov. Nasproti so glasovali Slovenci in večinoma tudi konservativni Nemci. Radi tega so pa na galeriji grdo opsovali Lichtensteina, Hagenhoferja in Kaltenebergerja, ki so po svojem glasovanju izrekli, da jezikovne naredbe niso škodljive za Nemce.

Zadnjič sem vam naznanil, da pododsek petih poslancev ima preraštetati predlog za stran vpeljave šolnine in šolskega davka, da se s temi novimi dohodki zboljša učiteljska plača. Ta pododsek je pa sklenil, da se ti novi davki ne vpeljejo. — Občini Sv. Jurij pod Tabrom in Sv. Rupert nad Laškim sta prosili po g. poslancu Žičkarju za poldnevni šolski pouk. Okrajni odbor v Gornjem gradu pa po poslancu Robiču, naj se cesta, ki sega od meje vranskega okraja do kranjske meje, uvrsti med ceste prve vrste.

ostanejo delj časa. — V soboto so bili pri ministerskem predsedniku Gauču zastopniki Mladočehov in čeških veleposestnikov; Nemcev pa ni bilo blizu, ker nočejo sprave. — V nedeljo je bilo na Dunaju več čeških shodov. Vsi so zahtevali enakopravnost češkega jezika na Nižjem Avstrijskem. — Na vseh nemških visokih šolah se je dne 7. febr. končalo prvo poletje. Zdaj bo menda mir.

Češko. Narodnostni prepir med Nemci in Čehi mora ugajati socijalnim demokratom, ker so le-ti v več občinah pri volitvah zmagali. — V kratkem se izdajo nove jezikovne naredbe za Češko, ki bodo vsemu svetu pokazale češko prijenljivost in nemško nestrpnost.

Tirolsko. Laški deželni poslanci so izgubili svoje mandate, ker jih ni bilo v deželni zbor. Ko bi mi štajarski Slovenci toliko pravic imeli, ko tirolski Lahi, bili bi za dolgo zadovoljni!

Štajarsko. Kakor na Dunaju, tako so tudi v Gradcu na visokih šolah razbijali nemški dijaki ter preprečili predavanja. Ali samo s tem niso bili zadovoljni; psovali, da celo topli so slovenske dijake. Vladni organi pa rogovileže še branijo!

Koroško. V deželnem zboru je Slovenec Grafenauer izvrstno govoril o pravi krščanski in narodni šoli. — Snuje se zveza katoliških delavskih društev na Koroškem.

Kranjsko. Ljubljanski mestni svet in deželni zbor sta se takoj potegnili za pravice slovenskih visokošolcev ter zahtevala slovensko vseučilišče v Ljubljani. — Na Bledu je bil dne 3. februarja jako dobro obiskan shod; govorili so gg. poslanci Pogačnik, Ažman in dr. Krek.

Primorsko. Goriski deželni zbor je edini, ki letos ne more zborovati; Lahoni so hujši od naših Nemcev. — V Rovinju je pri občinskih volitvah propadla lahonska stranka.

Ogersko. Protest nemadjarjskih narodov proti pomadjarjenju krajevnih imen so te dni listi objavili. — Ciszkofalu je bila oni dan dopolnilna volitev v državni zbor. Izvoljen je bil sev liberalce; toda ubite so bile štiri osebe, pet pa je težko ranjenih.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so se v posebnem pismu zahvalili avstrijskim škofom za častitko o biserni maši ter zopet priporočili škofom in vernikom gorečo molitev in krščansko vzgojo mladine. — Tekom meseca marcija bode konzistorij ali zbor kardinalov, in v tem bodo papež pet novih kardinalov imenovali.

Francosko. Romanopisec Zola je v ponedeljek prišel pred porotnike, ker je v listu »Aurore« psoval francosko vlado in vojaštvo. Kakor znano, se žid Zola poteguje za prognanega stotnika žida Dreyfussa, ki je važna vojaška pisma prodal neki tuji državi. Ako bo Zola obsojen, potem se bode precej pobesil greben vsem židom.

Angleško. Včeraj se je sešel parlament ali državni zbor. — Te dni je več ministrov govorilo o kitajskem vprašanju. Vsi so povdarjali, da vsa kitajska morska pristanišča morajo biti odprta vsem tujim ladijam. In to velja zlasti o pristanišču Talien-Van, katero si Rus hoče popolnoma prisvojiti.

Turško. Oni dan je bil avstrijski poslanik Calice pri sultanu. Sultan je našemu poslaniku navedel uzroke, zakaj da grškega princa Jurija ne more imenovati za guvernerja na Kreti. Calice pa je sultanu izjavil, da je Avstrija proti princu Juriju. S tem pa je naša država nasprotna tudi Rusiji, ki se najbolj poteguje za tega princa. — V Skoplju blizu Soluna so se dne 4. febr. do krvavega spopadli Srbi in Bolgari; turška oblast jih je dala mnogo zapreti.

Grško. Grški poslanik Maurocordato v Carigradu je najodločneje protestoval proti odredbi sultanove vlade, ki je jela znatno pomnoževati vojno moč v Tesaliji.

Cerkvene zadeve.

Nova cerkev v Št. Pavlu pri Boljski.

Dne 30. januarja smo obhajali tukaj veliko cerkveno slovesnost. Prvokrat smo prav slovesno obhajali god našega farnega patrona, sv. Pavla spreobrnjenega, v novo do-delani cerkvi. Tudi lani smo ga že obhajali v novi cerkvi, pa bilo je še vse odprto, ni bilo ne oken, ne vrat, ne tlaka — zdaj pa je zidarsko delo dokončano in tudi orglje so že postavljene in tudi nova prižnica, katero je izdelal slovenski mojster, gospod Cesar iz Mozirja.

Slovesnost so prišli povzdigovat preč. g. prelat iz Maribora, Karol Hribovšek, ki so pred poltretjim letom tudi vogelni kamen blagoslovili. G. prelat so v pridigi najprvo v imenu mil. knezoškofa domačemu č. g. župniku in domačim župljanom častitali, da se jim je z božjo pomočjo posrečilo v tako kratkem času pozidati novo farno cerkev, in so jih opomnili, da imajo uzrok se veseliti — križ, ki je bil pred 2½ letom zasajen na mesto velikega oltarja, je zdaj na vrhu cerkve, in vse to velikansko delo se je zvršilo brez vsake nesreče.

Mil. knezoškof so tudi sami poslali pismo z g. prelatom, v katerem častitajo g. župniku in njihovim župljanom k tej sreči in k blagoslovu od Boga, in so ob enem priložili v pismu 25 gld. za novi veliki oltar. To je že drugi dar. Že poprej so podelili za novo cerkev 100 gld. Bog jim tisočkrat povrni!

G. prelat so potem razložili štiri čednosti sv. Pavla, našega farnega patrona: strah božji, njegovo spokornost, njegovo gorečnost za sv. vero in njegovo ljubezen do Boga, da bi ga posnemali v teh čednostih. Opominjali so nas, naj tudi mi imamo gorečnost za sv. vero in njegovo ljubezen do Boga, da bi ga posnemali v teh čednostih. Opominjali so nas, naj tudi mi imamo gorečnost vsak po svojem stanu. Tu je bilo nekaj možev, ki so se bili pridružili socijalnim demokratom. Bog daj, da bi ta potrebni opomin za gorečnost sv. vere ne bil brez sadu. Bog daj, da bi vsi spoznali svojo zmoto in da bi se vsem lahko reklo besede sv. Petra: »Zdaj bratje, vem, da ste iz nevednosti to storili.« (Dj. ap. 3, 17.)

Ko so nam priporočali posnemati sv. Pavla v ljubezni do Boga, so nas zagotovili, da smo si s tem, ko smo sezidali novo cerkev v čast božjo, ob enem postavili trajen spominček naše ljubezni do Boga, katerega bodo videli naši otroci in otrok otroci. Slednjič so nas opomnili na besede sv. Pavla: »Bodite hvaležni!« Hvaležni moramo biti Bogu, ki je dal tak blagoslov našemu delu in nas varoval vsake nesreče.

Res veliko veselje je bilo ta dan za Št. Pavelčane, v prvi vrsti za č. g. župnika; veliko so delali in skrbeli, daleč okrog so les sami nabirali — in marsikaj grenkega pokušili, ker vsaka dobra reč ima tudi svoje nasprotnike.

Posebno velike zasluge za stavbo nove cerkve ima g. Norbert Zanier. Če bi ne bilo g. Zanierja, bi se cerkve ne bilo. Ko se ni bilo dosti kapitala za zidanje in bi posvetna oblast ne bila pustila zidati, je šel g. Zanier za poroka in nato se je zidanje pričelo. Kot načelnik stavbinskega odbora je storil veliko daljnih potov. Njegova zasluga je, da se je naša cerkev čudovito vredno zidala. Ker je trgovec in je že tudi sam veliko dal zidati, je znal zato skrbeti, da se nobena reč in nobeno delo ni preplačalo. Seveda je tudi denarja Zanierjeva hiša za cerkev močno veliko podelila in še deli. Veliko so pa poslali drugi na njihovo besedo. Uro je kupila čisto sama in gospa Ana Roblek je spravila skupaj za veliki oltar okoli 1100 gld. in gospa Adela Dečko je dala samo za prižnico 200 gld.

Pa tudi drugi farani so veliko storili za novo cerkev, nekateri res prav veliko. Cerkev zidati je velikansko delo in zato so imeli vsi priložnost, veliko storiti, in so ne-

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se dne 13. febr. odpeljejo v Budapešto, kjer

kateri res tudi storili. Da, postavili so si spominek ljubezni do Boga. — Pri tej priložnosti pa se mora hvala izreči tudi sosednim župljanom, ki so pomagali pri zidanju cerkve, nekteri so dali les, vozili brezplačno in tudi v denarjih so veliko storili. Posebno Gomilčani, Št. Jurčani, Braslovčani, Polzelčani, Št. Petračani, Rečani, so veliko storili za našo cerkev. Bog stoterno poplačaj!

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Čadram 5 fl., Sv. Ropert v Slov. gor. 30 fl. 25 kr., Rogatec 6 fl. 80 kr., Sv. Janž na Peči 5 fl., Ptuj 8 fl. 95 kr., Hajdini 12 fl., Sv. Urban v Slov. gor. 15 fl. 80 kr., Sv. Marko 10 fl., Sv. Marjeta niže Ptuja 7 fl. 20 kr., Sv. Vid pri Planini 14 fl., Podsreda 6 fl. 2 kr., Sv. Nikolaj pri Ormožu 6 fl. 36 kr., Ormož 6 fl. 57 kr., Velika Nedelja 1 fl. 95 kr., Sv. Janž na Dravskem polju 10 fl., Sv. Martin pri Vurbergu 10 fl., Sv. Jurij v Slov. gor. 19 fl. 50 kr., Sv. Bolfank pri Bišu 16 fl., Sv. Lenart v Slov. gor. 5 fl. 83 kr., Sv. Ropert nad Laškim 4 fl. 50 kr., Makole 40 fl., Laporje 3 fl. 50 kr., Zabukovje 5 fl.

Gospodarske stvari.

Zoper miši.

V štev. 3. »Slov. Gosp.« se je poročalo, kako uničujejo miši na Murskem polju s pomočjo posebnih glivic. Toda miši imajo še mnogo drugih preganjalcev in sovražnikov, katere pa kmet le prerad prezira, ker jih premalo pozna, jih celo sovraži in preganja. Oni pa vkljub temu pridno opravljajo od Stvarnika izročeni namen; veliko dobrega storijo s tem kmetu, a ne zahtevajo ob sobotah plačila, le tu in tam se zmotijo in se v svoji strasti zakadijo med golobe ali kure ter si izmed njih izberejo svoj plen. Vsak je že uganil, da govorimo o kanjah in skopcih, o jastrebih in mišarjih, o sokolih in postojnah, o srakoličih in orlih, o sovah in skovirjih, sploh o ropnih pticah, ki se živijo o mesu; kajti našete niso vse, tudi ne poznamo vseh, ker jih ravno v naših krajih ni videti. —

Največ miši in drugega škodljivega mrčesa polovijo kanje in sove. Kanja se zaleti iz zraka na svoj plen ali pa čaka na miško kakor mačka; mož, ki se je s to živaljo natančneje pečal, zagotavlja v »P. L.« da vlovi kanja na dan 40—50 mišij; na tisoče jih znosi vsaka kanja svojim mladičem, kadar se zvalijo. Lovi pa tudi kobilice, hrošče in druge škodljivce, še celo gada se loti. Ljudje sicer sovražijo kanjo, ker trdijo, da odnese veliko kur in piščet; a motijo se; tat, ki dela gospodinjam toliko škode, jeze in preglavice, ni kanja, temveč jastreb, ki domačo perutnino prav »obraja«. —

Sova in druge nje podobne ropne ptice nadaljujejo po noči, kar so pričeli prej naštetih roparji po dnevu. Lovijo namreč miši in vsakovrsten mrčes; prej omenjeni opazovalec trdi, da jedna sama sova jedno noč 50 mišij svojim mladičem znosi. Koliko mrčesa ugonobijo potemtakem različne ptice roparice, tem več, ker potrebuje vsaka toliko živeža na dan, kolikor tehta sama; večinoma pa so te roparice tehta velike in težke, nekateri se lahko merijo z goskami. Škoda, katero res nekatere teh ptic gospodarjem, lovcom i. dr. napravijo, je v primeri z njihovim plenom vendar le nezdatna, je le nekaj davek, katerega mora kmet rad ali nerad utrpeti. Koristijo in hasnejo mu pa te roparice in roparji pri vsem tem več, kakor mu morejo škodovati. Kar Bog naredi — vse prav stori.

Pleve.

Po zimi se tudi pleve lahko porabijo med krmo pri goveji živini, ker so prav tečne in za dobro prebavanje koristne. Živina se jih ne brani; le za ječmenove pleve ne mara, ker so ji preostre in postanejo lahko nevarne,

škodljive; vsake druge pleve pa ima goved še rajši kakor golo slamo, ker so bolj gladke in mehke kakor slama.

Za krmljenje se najbolj priporočajo pšenične pleve; veljajo pa tudi ržene; le na to je paziti, da niso preveč nesnažne, zaprašene ali celo plesnive. Pleve od ozimnega žita so za to boljše, ker so bolj trdne in jih goved pri prežvekovanju bolj občuti in zato tem bolj zdrobi; na tak način postanejo prav redilne; pa se tudi lažje prebavijo. Ni se bati, da bi povzročile kake bolezni v želodcu ali v črevah. To smo povedali o pšeničnih in rženih plevah.

Nekoliko bolj nevarne so ovsene, ki so premehe in se rade spoprimejo v klopčič, zaostanejo v črevah in ovirajo s tem prebavanje. Še bolj nevarne so ječmenove, ker imajo prav ostre in trde rese, ki povzročijo vsled malih, nazaj obrnjenih (zakrivljenih) kaveljčkov občutljive rane, celo vnetje govedi v gobcu, goltancu, žrelu, v želodcu in črevah. Včasih so take posledice prav hude. Zadelajo se v črevah, nastane zapeka, ki je navadno nevarna.

Kdor se hoče vsem tem nevarnostim izogniti in ječmenove pleve polagati, jih naj polije s kropom, da odmehečajo; mehke ne morejo več toliko škodovati. — Ne smejo pa se polagati živini v krmo pleve, ki niso zdrave, ki so zadehnele, plesnive. V takih plevah je navadno veliko škodljivega trosja, strupenih zrn in glivic. Teh sicer s prostimi očmi ne zapaziš, tudi s prsti ne otipaš; učenjaki pa so jih našli in preiskali s povečalnim steklom. Vsled takih plev zbolijo živina, včasih celo nevarno in kar je najhujše na stvari, gospodar le težko najde pravi vzrok bolezni, žival tudi ne more povedati, zdravniška pomoč se zanemari ali sploh prepozno pokliče. Vsemu temu se lahko izogneš, ako naročiš, da se pleve poprej dobro prekuhajo in škodljive stvari v njih umorijo.

Sejmi. Dne 12. februarja v Poličanah (za svinje). Dne 14. febr. v Žalcu, na Ponikvi, v Račah (tudi za konje) in v Brežicah. Dne 16. febr. v Podplatu in Imenem (za svinje). Dne 17. febr. na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Dopisi.

Iz Kozjega. (Katoliško-politično društvo — prepovedano!) Znano je čitateljem »Slov. Gosp.«, da se je lani dne 27. decembra na osnovalnem shodu »Katoliško-političnega društva za kozjanski okraj« izvolil osnovalni odbor 9 članov. Le-ti so vposlali na shodu soglasno sprejeta in odobrena pravila dne 1. prosinca t. l. c. kr. namestništvu v Gradcu v potrjenje.

V veseli nadi, da se skoraj vzbudi v kozjanskem okraju prava narodna zavest, narodni ponos, pričakovali smo potrjenja pravil. Toda nad 200 na shodu zbranih mož je obračalo, namestništvo pa je obrnilo, pravila nam je vrnilo, ustanovitev društva »v smislu § 6 društvene postave z dne 15. listopada 1867, drž. zak. št. 134, kot po namenu in ureditvi protipostavno prepovedalo«. Navedenih je pet razlogov prepovedi.

Kako se je vendar namestništvo vrezalo! Naša pravila so prirejena po onih za vranski okraj in ravno one točke, ki nam jih je slavno namestništvo proglasilo kot protipostavne, so doslovno prepisane iz pravil »Katoliško-političnega društva za vranski okraj«. Pravila tega društva je potrdilo z dne 13. aprila 1897, naša pa kot protipostavna spoznalo. Kaj ne, čudni ljudje tam pri c. kr. namestništvu!

Ostra sapa brije semkaj od Gradca. »Proti tej prepovedi«, milostno pripomni namestništvo, »je pripuščeno po § 8 postave o društvenem pravu priziv na c. kr. ministerstvo notranjih zadev«. Mi pa vemo, da bi utegnili dobiti odgovor od ministerstva še le čez pol leta ali še pozneje ter bi se s pritožbo ali

prizivom stvar le zavlekla; zato smo vso zadevo izročili svojim vrlim deželnim poslancem. Med tukajšnjim prebivalcem pa je ta neprčakovana prepoved vzbudila opravičeno nejevoljo.

Z Vranskega. (Koncert narodne čitalnice.) Lepi trg Vransko krepko napreduje, sčasoma postane zopet ponos in dika narodnega dela v spodnji Savinjski dolini. Kak napredek od lanskega leta! Lani je bilo ob tem času še vse tiho in mirno, niti sledi še ni bilo o kakem narodnem življenju, letos pa taka živahnost! Lani meseca novembra se je tu ustanovil pevski zbor okrog 50 oseb pod vodstvom gosp. učitelja Kramarja. Prvikrat je javno nastopil na Silvestrov večer preteklega leta, dne 2. februarja pa je z narodno čitalnico v zvezi priredil krasen koncert, pri katerem so se pele skladbe izključno slovanskih mojstrov. Zlasti so ugajale: Foersterjeva »Ljubica« s svojim mrtvaškim tonom, ljubka »Slovanska pesem« od Benj. Ipavca in dr. Schwab-ovo »Srcé«. Vse pa je nadkrilil čaroben prizor iz Smetan-ove opere »Prodana nevesta«, o katerem so se dovoljno izražali celo gospodje, ki so to opero videli na dunajskih odrih. Na vseobčno željo sta se poslednji dve točki morali ponoviti. Užitek je bil torej izboren in Vrančani so si s tem veliko pridobili. Gostov je bilo veliko iz cele spodnje Savinjske doline, zlasti iz Žalca, iz Št. Pavla, iz Št. Jurija ob Taboru, tudi iz Celja so bili štirje gospodje. Le tako naprej, vrli vranski pevski zbor!

Iz gornjegrajskega okraja. (Lesna zadruha in nje nasprotnik.) Naš zadnji poziv Savincem, naj se združijo v tesno vez »lesne zadruge«, ni bil glas upijočega v puščavi, misel obeta postati meso in kri; zasluga gre v prvi vrsti delavnima poslancema, gg. dr. Srncu in dr. Dečku. A delo pričeto bode imelo še premnogo ovir, predno se bomo lesni trgovci lažje oddahnili pod bremenom dneva.

Ako nas vse ne moti, bojimo se, da bo ravno sedanjí zastopnik gornjegrajskega oskrbníštva ona mogočna zavornica, ki bo neugodno zavirala razvoj skupnega delovanja. Dejstva pričajo: V zadnjem dopisu pokazali smo brezobzirno na one, ki krepko pomagajo ubogega »flosarja« dušiti. Resnica pa bode v oči in užgala je posebno ljubeznivega oskrbnika. Ljudje, kateri bivajo pod stekleno streho, se navadno kamenja bojé, le nepredvidneži se upajo še izpod take strehe s kamenjem v roci. Ker pa zadnji dopis g. Hofbauerju še ni bil zadosti, da bi previdnej postal, tudi mi ne bomo več molčali. Vsaka sila do vremena.

Komaj mu je njegov ljubenski adjutant prestavil iz lista resnico, zavrela je nemškemu gospodu tevtonska kri. Oskrbníštvo je imelo tokrat precej dobiti od kmetov za les, ki so ga ravno spravljali iz gozdov; oskrbniku je bilo znano, da njegovi prekupci ne sedijo v zlatih, pa mesto, da bi se jim dala priložnost plačati ob ugodnej priliki, ne, takoj se je z drakonsko strogostjo dolg iztirjaval! Kakor plahe ptice pred roparskim orlom, iskali so stiskani pri usmiljenih domačinih pomoči in zavetja, ter je tudi našli. Zdaj je bil menda »privandranec« sit. Tako ravnanje pač ne priča o krščanskem usmiljenju. Plemenito srce ne išče masčevanja. Nam sicer tudi vkljub neizprosnej sili ne bode treba še s trebuhom za kruhom, a kdor drugemu jamo koplje, pade sam v njo.

Toda še višje v gorah čuti kmetovalec pest nemškega »vavpeta«. Od starodavnih časov so imeli živinorejci za primerno odškodnino pašo v graščinskih planinah. Rad je kmet plačeval, ker le tako je zamogel živino v poletnem času prerediti. Kaj pa si izmisli zvita buča? Pri lesu je cena poskočila, zakaj bi se pri pašnikih ne? Kdor je torej hotel še živino čez leto oskrbeti, narekovala se mu je večja najemnina; in to se že nekaj let sem premišljeno izvršuje. Planine torej, ki bi sicer prazne ostale, delajo živinorejcem zadnja leta premnogo skrbi. Solčevani in drugi bi pač marsikatero bridko ve-